01/12/2020

Драгана Д. Мирковић: Пишем песме које користе људској души

Драгана Д. Мирковић је дизајнер звука, песник, текстописац, композитор и извођач, укратко, комплетан аутор. Почела је да пише у четрнаестој години и већ прва песма „Помози, Боже“, била је посебна.

– Најпре због тога што до тада још нисам била крштена, и ништа нисам знала ни о вери ни о Богу, коме сам се обраћала.

Била је то Драганина прва молитвена песма, дуго и једина са духовном тематиком.

– Пролази више од 20 година. Моје здравствено стање се погоршава. Доктор не даје оптимистичне прогнозе, и тада шватам да само Бог може да ми помогне, и да Он има задњу реч. Дивна народна изрека каже „без невоље нема богомоље“, па је спознаја да ипак има ко да ми помогне, за мене била прекретница у животу. Окрећем се Богу и нашој православној вери, тако да

се убрзо „поново рађам“, сада већ духовно, прича нам Драгана.
Са духовним буђењем почињу да се мењају и њена интересовања.

– Трагајући за дубљим смислом живота, пожелела сам да пишем песме које би носиле добре поруке људима и користиле њиховој души.

Жеља је постала стварност, а да ли сам успела у томе, време ће показати.

Прву званичну, сачувану духовну песму написала је за другарицу, која је боловала од тешке болести, а силно је желела да се замонаши.

– Из жеље да је обрадујем настаје песма „Невеста Христова“. После ње је уследила и песма „Деца Неба“, која је, од свих најслушанија, а препевана је на неколико страних језика.

Промо/Славко Костић
Драгана је вођа хора манастира Пресвете Богородице Тројеручице који данас броји 20 чланова, чак и целих породица, тако да најмлађи члан хора има само 2 године, а најстарији 72.

– На наступима смо и бројнији. Ту нам се придруже и остала деца из манастира, која знају све наше песме, јер игуманија нашег манастира, мати Злата, каже “Треба да певају сви који певају срцем“. Изводимо и снимамо углавном моје ауторске песме, али понекад изводимо и песме других аутора.

Принццреен/Јоутубе
Песма наше саговорнице „Не дамо светиње“, постала је незванична химна народног покрета за одбрану православних светиња у Црној Гори и симбол протеста.

– Прича је врло необична…Рефрен за песму настаје на Видовдан 2019. године на Михољској Превлаци, где се верни народ већ више од два месеца борио да им власти не сруше крстионицу. Дакле, рефрен настаје много пре Литија, јер у мојој глави и у срцу само очекује „Не дамо Светиње!“

– А онда, након неколико месеци, рекла сам сада већ блаженопочившем Митрополиту Амфилохију да имам рефрен за песму „Не дамо Светиње“, и да ми је потребна помоћ да завршим целу песму. Он ме само погледа и рече: „Даће то теби Господ“.

И дао јој је Бог.

– У децембру прошле године, за време црквено-народног сабора у Никшићу,

дође ми помисао да песма мора да се заврши што пре. Од тад сам данима интензивно радила на њој и, наравно, након што је преслушала мати Злата, игуманија манастира, рекла је да се песма мора снимити што пре, јер спот мора да буде готов за 5 дана. Песму почињемо да вежбамо 1. јануара, а у јавност излази већ на Бадњи дан.

“Не дамо светиње”, била је спремна и као створена за народне литије које су се сливале улицама Црне Горе.

– Када је песма увелико заживела у јавности, тек тада сам се сетила да у јуну месецу никако нисам могла да знам да ће за шест месеци почети борба за очување светиња и да ће главна парола народних литија бити управо реченица „Не дамо Светиње“.

И баш за ту, посебну духовну творевину, Митрополит Амфилохије Драгану је одликовао орденом са златним ликом Светог Петра ИИ Ловћенског Тајновидца. Питамо је какав је осећај чути десетине хиљада људи који у исти глас изводе њену песму у тако важном тренутку за наш православни народ?

– Свако извођење те песме носи неко ново осећање. Приликом доделе Ордена уочи празника Светога Саве, певали смо је заједно са неколико хиљада људи. Било је веома дирљиво. Међутим, ни учешће у Светосимеоновској Литији никада нећу заборавити. Процењује се да је на Литији било више од 100.000 људи. Док сам молитвено ходала улицама Подгорице заједно са осталим народом, у мени су одзвањале речи наших песама: „Не дамо светиње“, „Молитва Светима за спас светиња“.

– Народ је ишао у молитви, миру и тишини, док сам ја запевала из свег гласа и као да сам тек тад и сама доживела пуноћу порука ових песама, и шватила зашто баш те речи, музика, ритам… Заиста, ја сам била само проводник који је требало да пренесе то што ми је од Господа дато.

Приватна архива/Драгана Д. Мирковић
Најлепше песме наше саговорнице заокружене су у књизи „На крилима вере“.

– Настала је из жеље да забележим поједине животне тренутке, дивне сусрете са људима, путописе по светим местима. Пошто ми је стих ближи од прозе, писање се спонтано преточило у песме. Могу рећи да је то добар део моје аутобиографије писане у стиху. Настављајући у том духу, написала сам још две књиге поезије: „С надом према Небесима“ и „Задобијање вечне љубави“, које тек треба да се објаве.

Приватна архива/Драгана Д. Мирковић
Поред духовних, Драгана пише и компонује и забавне песме, које ће се, како нам каже, ако Бог да, тек појавити у јавности.

– Верујем да ће и оне наћи своју публику и загрејати нечија срца.

Прва међу једнакима је и у православној групи „Талита куми“, која такође изводи и снима њене песме. Са једном мисијом.

– Да овим песмама понудимо другачије садржаје, пре свега омладини, кроз модерне мелодије и ритмове, који су њима блиски, како бисмо кроз наше песме ширили веру, наду, љубав и радост.

mitropolija.com